

gaaende Spørgsmaal, om Garantien, har jeg udtalt, mig saa udførlig, og saa dokumenteret ved Finanslovens 2den, Behandling, at jeg egentlig ikke behøver at komme tilbage til dette Punkt, men jeg skal dog bemærke, at det ærede Medlem, naar han har ment, at der skulde være Dokumenter, som fra min Side vare holdte tilbage, er bleven en Naavisning af disse Dokumenter skyldig. Han er kommen frem med forskellige Ting, der efter min Mening aldeles ikke høre hjemme under denne Sag, saaledes som Spørgsmaal, om, hvorvidt mine Embedsmænd ere ansvarlige for Et eller Andet, men han har, som sagt, ikke paavist, at noget som helst Dokument fra min Side er blevet tilbageholdt. (E. C. N. h. o. l. m.: Jeg har her oplæst et saadant!). De 8 Punkter? Tillad mig først at sige det ærede Medlem, at jeg, naar jeg har sagt, at de Herrer besøgte mig noget oftere, end jeg fandt det passende eller rigtig, vel har vidst, hvad jeg sagde, thi jeg havde, saa at sige, hver eneste Dag Wren af de Herrer's Besøg, og naar man har villet fralægge sig, at man har talt med de i Indenrigsministeriet ansatte underordnede Embedsmænd, vil jeg sige, at ogsaa mit Kontor næsten hver eneste Dag har haft Wren af de Herrer's Besøg. Skrivelsen med de 8 Punkter er bleven indleveret gennem Kontoret, og tagen tilbage gennem Kontoret, og det er Grunden, hvorfor jeg ikke har fremlagt disse 8 Spørgsmaal; thi de havde fra det Øieblik af ophørt at være Dokumenter, som vedrorte Sagen. De Herrer have kun forlangt Resolution paa de 4 Spørgsmaal, men disse har jeg tillige med Sagens øvrige Dokumenter leveret til Finansudvalget, og de findes trykte for Thinget. Lige saa lidt som jeg nogenstunde har søgt at vælte Ansvar for, hvad der sker under Indenrigsministeriet over paa mine underordnede Embedsmænd, lige saa lidt agter jeg at gjøre det nu, og, hvad navnlig Garantien angaar, har jeg aabent vedfjendt mig, at jeg har diskuteret Spørgsmaal, med de Herrer. Da jeg kunde se, at Loven af 25de Juni 1870 med Loven af 1869 har været inde paa dette Spørgsmaal, og efter min Formening maatte det fortolkes paa den Maade, jeg fortolkede det, men jeg har

lige saa lidt lagt noget Skjul paa, hvad de Herrer i Grunden maatte kunne sige sig selv, at det ikke her alene kom an paa Indenrigsministerens Fortolkning, hvorimod det tillige kom an paa de øvrige Ministres. Det ærede Medlem er, saa forefattet i sin Maa, at han ikke ser alle de Fordringer, som maatte stilles af en Regjering. Hvad jeg tidligere har benegtet, benegter jeg ogsaa i Dag, nemlig at jeg nogenstunde har givet Skrivelsen af 17de Marts en saadan offentlig Tilværelse, at de Herrer have været berettigede til at bruge den paa den Maade, hvorpaa de have brugt den, og ligeledes skal jeg healede det ærede Things Dømmet, om, at den Skrivelse, hvori man vil se en Fortolkning af Loven af 25de Juni 1870, er indgiven af de samme Herrer, som havde ansøgt om Koncession efter de i Loven af 25de Juni 1870 fastsatte Betingelser, nemlig med Garant, for 2 pct. eller for Halvdelen af de 3,700,000 Rd. (E. C. N. h. o. l. m.: Det er ikke Tilfældet!). Det staar skrevet, og det er trykt, i Finansudvalgets Betænkning efter et af Indenrigsministeriet leveret Dokument, hvori de Herrer have sagt dette. Jeg skal derfor forlade dette Punkt, idet jeg vedfjender mig hvert Ord, der er sagt, og som uafhængig ikke er sagt uden efter modent Overlæg. Det der har dræbt de Herrer's Planer, er ikke Ministerens Stilling, men alt det som det ærede Medlem nu selv har ophjst, der er passeret samtidig dermed, hvilket ikke vedkommer Indenrigsministeren, og hvorom denne, vel at mærke, har været uvidende, forinden det brød frem og kom til offentlig Kundskab. Jeg maa for Dvrigt supplere det ærede Medlems Meddelelser om disse Transaktioner, idet dette vil kaste et vist Lys over Sagen. Forud for Skrivelsen af 17de Marts ligger som bekendt den 6te Marts, og jeg har her i min Haand et Dokument, dateret den 6te Marts, hvorved de Herrer have solgt deres Koncession, og hvorved de have betinget sig 25,000 preussiske Thaler, dersom det ved en bestemt nævngiven Mand kunde lykkes at faae Koncessionen solgt. Jeg lægger ikke Skjul paa dette, fordi det er en Sag, som offentlig kan konstateres, og som har været Gjenstand for Retssøgning, hvorved de Herrer, saavidt jeg